

JAN. - FEB

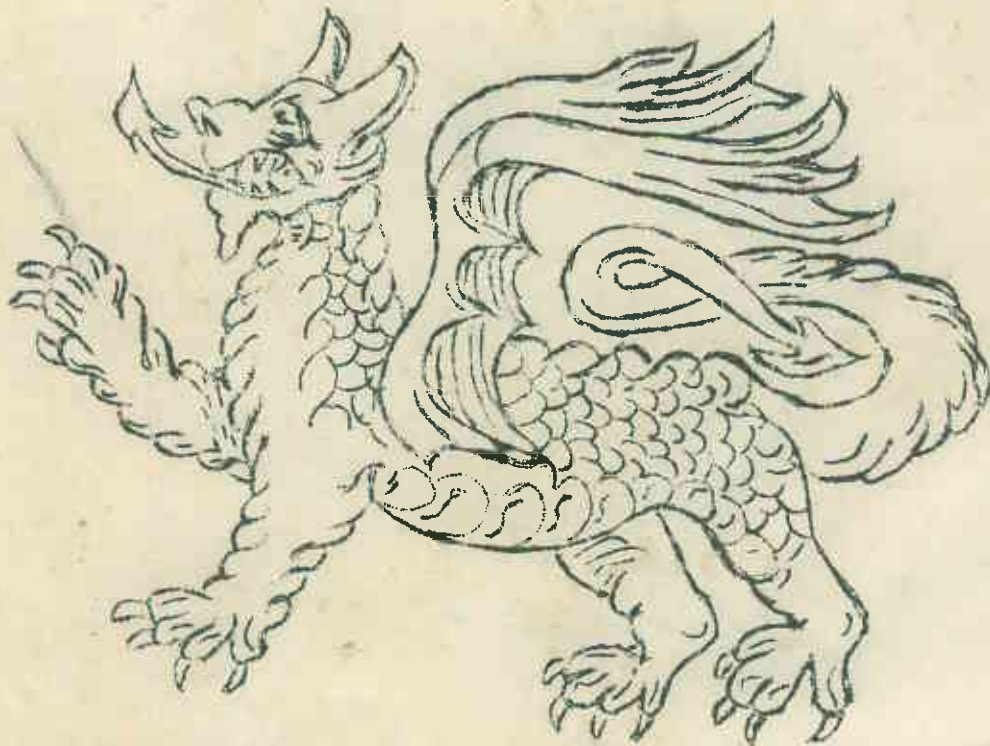
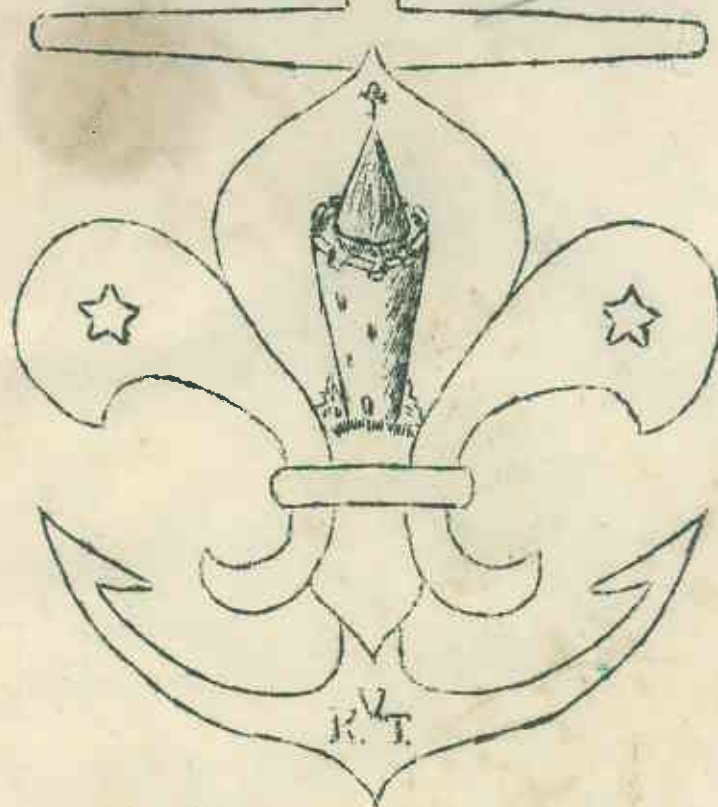
1859

nr. 1.

» VANDPOSTEN. «

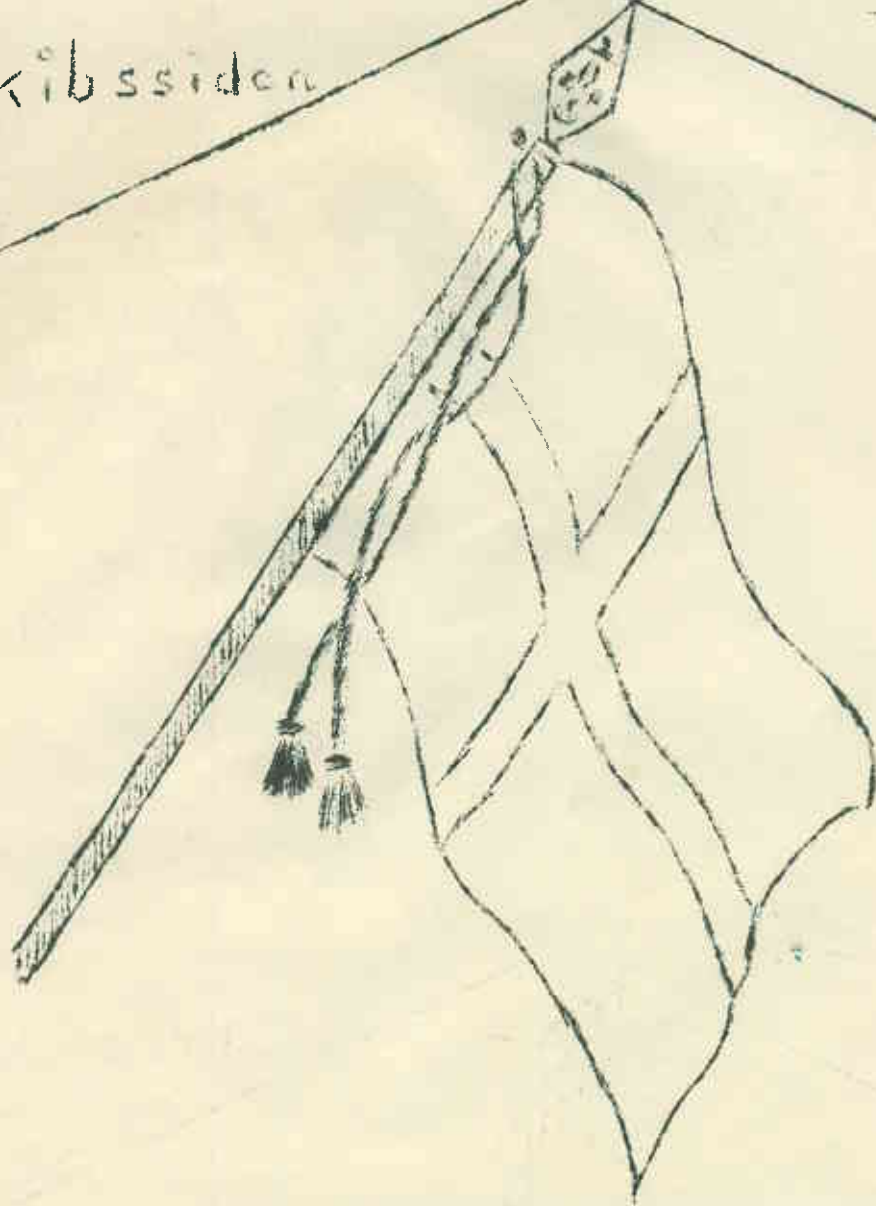

1859 = 7 nummer

Skibssiden

Januar Februar
1959.

Med Dannmarks og folkets smukke stolte symbol "DANNEBROG" i teten for vor taktfast marcherende søspejdertrop begyndte vi året 1959. - - - Flaget er netop folkets samlingsmærke og har altid været det århundrede tilbage. Digteren Axel Juel har så smukt skrevet:

"Der er ingen ting der maner, som et flag, der går til tops"

I den hedenske tid i nord, var det Odins ravne, der prægede den røde fanedug og opildnede folket til kamp, men efter at kristendommen var kommet til de nordiske lande, blev det korset, der nu prægede flaget.

Da Valdemar Sejrs i 1219 vendte hjem fra Estland, nedbragte han et nyt banner, der - ifølget sagnet - havde fået en guddommelig indvielse. - Det var det korsmykkede Dannebrog.

Midt i middelalderens storhedstid fik Danmark sin nye fane. - Der var i et par århundrede prædikenkorstog mod vantro og hedninger, og da beretninger om disse korstog nåede til

norden, tændes kamplysten hos konger og stormænd. Venderne lande indtoges og kristnedes, og i 1219 stævnedes Valdemar Sejr med 1500 skibe mod Estland, fulgt af høvdinge og gejstlige, deriblandt Danmarks erkebiskop Andreas Sunesøn. Til dette korstog havde paven givet sin tilladelse og velsignelse.

Historien beretter om esternes svigefulde opførsel. - Først underkastelse og dåb, dernæst det frygtelige overfald om aftenen den 15 juni, hvor det i lang tid så ud, som om esterne ville sejre. Fra 5 sider stormede de ind i danskernes lejr og skabte en frygtelig forvirring, og først da kong Valdemar fik orden i sine kanprækker med støtte fra Rygens lensmand, fyrst Vitslav, lykkedes det at trænge esterne tilbage. Det er ikke mærkeligt, at mange betragtede denne sejr som et under.

Det gamle smukke sagn beretter, hvorledes Andreas Sunesøn knælede på en høj i nærheden af kamppladsen og med opstrakte arme anrøbede Gud om hjælp, og hvorledes danskerne gik frem, når han løftede armene mod himlen, og veg, når de igen sank kraftesløse ned, indtil præsterne støttede ham - så blev sejren vundet. Denne blev betragtet som følge af en guddommelig hjælp. Tegnet fra Gud kom i form af et flag, der dalede ned fra himlen, og en røst som sagde: "BÆRER DETTE HØJT OG I SKAL SEJRE."

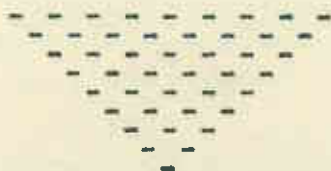
Sagn er et - historie et andet - ingen kan med sikkerhed sige, hvordan det var gået til, at korsbanneret var blevet hærens hovedbanner, men det hjemførtes til Danmark som en helligdom for konge og folk.

Det gamle "himmelfaldne" Dannebrog blev ved højtidelige lejligheder taget frem, og det hvide kors på den røde bund blev de danskes kendingsmærke og blev sat i våbenmærke og gamle bannere, som endnu fantes, ligesom det blev anvendt til udsmykning i kirker og klostre.

I året 1500 tog kong Hans det gamle Dannebrog med på togtet til Ditmarsken, hvor det imidlertid blev erobret af Ditmarskebønderne, og ophængt i en af deres kirker, og først i 1559 blev den hellige fane ført tilbage til Danmark af Frederik d. II. - Her blev den hængt i Slesvig domkirke, hvorfra den er forsvundet omkring 1660 - - sikkert hensuldret af alde.

Mere end syv århundrede er svundet, siden korsbanneret blev kåret til de danskes flag, men aldrig har Dannebrog mistet sin magt. Det har fulgt vort folk - slægt efter slægt - i sorg og glæde - ude og hjemme. - - Det er hele folkets styrke - et stykke af Danmark selv, og

"Derfor blotter vi vort hoved,
hver gang flaget går til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op."

OBS - OBS - OBS i 1959 prøver vi noget nyt.

Da troppens mandskab er af så ung en spejdermæssig alder, dette gælder både førere og menige, har jeg tænkt, at patruljernes medlemmer selv kunne aflaste patruljeførerne ved at lade sig uddanne på forskellig vis, - således at forstå:

Hver mand i patruljerne lader sig uddanne i et bestemt fag, og på denne måde vil patruljerne selv få sine egne instruktører til at undervise og aflaste patruljeførerne i det daglige arbejde.

De vigtigste spejdermæssige fag kan nævnes som: Nødhjælp - Wood-craft - Tovværksarbejder - Signalgast - Navigator - Kok - Pioner og lejrspport.

Patruljerne sender mig straks en meddelelse om hven, der har valgt de forskellige fag.

N A V I G A T Ø R

(mandag d.2 - Tirsdag d.10 - Onsdag d.18 kl. 1900-2100 hos undertegnede.)

Navigator omhandler alt om kort - terrain og kompaslære . Senere også søkort.

P I O N E R og L. E J R S P O R T

(tirsdag d.3 - onsdag d.11 - mandag d.16 kl. 1900-2100 hos undertegnede.)

Lejrarbejdet vil blive ontalt og gennemdrøftet. Hvad har vi brug for i en lejr ? Samt modelarbejder.

T O V V E R K

(onsdag d.4 hos TA Henning - mandag d.9 hos undertegnede - onsdag d.18 hos TA Henning - alle dage kl.1900-2100.)

Tovværkets forarbejdning og anvendelse. - Knot splejsning - senere også wire-splejsning.

S I G N A L G A S T

(onsdag d.4 - tirsdag d.17 kl. 1900-2100 hos undertegnede.)

Der begyndes med semafor - derefter morse med flag - blink - tone -o.a.

N Ø D H J Æ L P

instruktion af "røde kors".

W O O D - C R A F T

er et større område omhandlende alt det, du møder i naturen. - senere afstøbning af dyrespor. Nærmere aftale med TA Kin om tid og sted.

K O K

Selvfølgelig skal en patrulje have en god kok, for uden mad og drikke du'r helten ikke. - Patruljens kok kan sikkert få den bedste uddannelse i sin Mors køkken med behørlig hjælp.

Vel mødt med en god arbejdslyst under vort motto:

V E R B E R E D T.

=====

TROPSTUR søndag d.22 FEB, afgang fra hytten kl. 0900 - hjenkomst kl.1745 (6. POLAREKSPEDITION.)

=====

Så hejser vi
Standeren
for:

» Bestået spejderprøve «

- Poul Flemming Rasmussen.
- Søren Peter Villadsen Nielsen.
- John Olsen Pommergård.
- Jens Viggo Pedersen.
- Erland Rasmussen.
- Peter Frederiksen.
- Christian Birger Ludvig.
- Johannes Berggreen.

» Dueligstejn «

- Færdsmærket
 PF. Bertel O. Pedersen.
 PA. Boye Hansen.
Falk.
 Hans Blixenkroner-Møller.

» Årssjerne «

- 10 år.
 TA. Henning S. Olsen
 den 1 FEB 1959.
15 år.
 TF. Tuck den 20 FEB 1959.
 » Fødselsdag «
 TF. Tuck den 28 FEB 1959.

Alle ønskes hjerteligt tillykke.

H. Brøgger
Tropsrådsformand,

Tuck Christoffersen
Tropsfører.

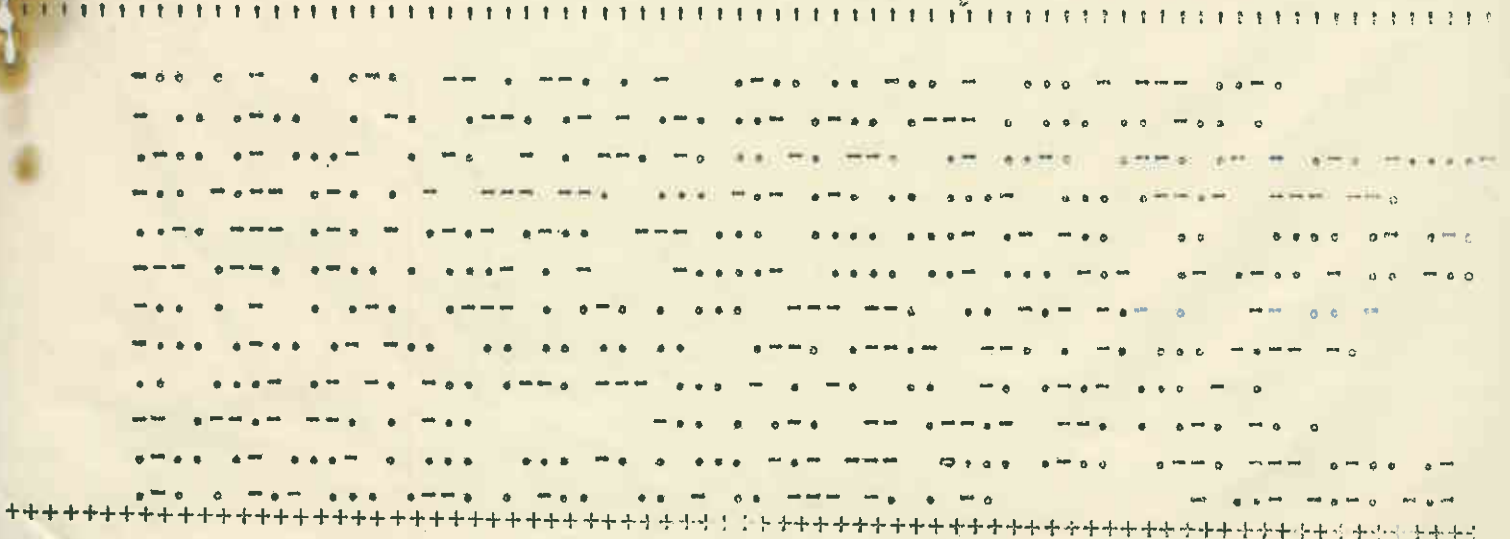
Januar:

Vi er gået ind i et nyt år og håber, vi får lige så mange gode sejlture i år. Nu er bådene trukket på land, og så snart det bliver forår, går vi igang med at male den, - det bliver spændende, og så har vi turen til Ebeltoft, som vi skal begynde at tænke på. ...

Jeg glæder mig.

med spejderhilsen

Erling

Vor søspejderchef pastor, Fritz Lerche har i en bog "spejddærminder" fortalt om søspejdernes start i Danmark. Jeg tillader mig at gengive artiklen, idet det er et emne, enhver søspejder bør vide besked med.

Fritz Lerche indleder med to linier, som vi alle nå tage til efterretning. --

Og hvor han end siden i livet bli'r sat,
med liv og med lyst ta'r en søspejder fat - -

Det var i året 1912, at den V olympiade fandt sted i Stockholm. Til den stævnedes 57 danske spejdere under ledelse af ritmester ZBEMANN og kaptajn K.V.HØYER. Selve lejren blev en strålende oplevelse for de danske spejdere, der klarede sig flot.

Hjenrejsten foregik ombord i "Drottning Sophia". Man sejlede gennem den vidunderlige svenske skärgård og lagde til ved Kalmar, hvor man besøgte det historiske slot.

Det var under denne sejltur, at kaptajn HØYER fik tanken om at tage søspejderarbejdet op blandt danske spejdere. Man skulle også synes, at vort land medde mange kyster og de smukke havnebyer var som skabt til søspejderarbejdet.

Det var altså ombord i "Drottning Sophia", at man så småt begyndte. Tiden ombord skulle gå med noget, hvorfor så ikke gå i gang med lidt begyndelsesgrunde i sømandskab og navigation?

Sømandskabet fængede hos nogle af spejderne, så da sommerferien var vel overstået, og kaptajn HØYER kaldte, stillede en halv snes spejdere ude på friluftgymnasiet i Hellerup. Her tog så søspejderskolen sin begyndelse.

Det gik såre stilfærdigt til ved starten, ganske på linie med Baden-Powells egne drengeerfaringer. Det var teoretisk, og den for den sags skyld også nogen praktisk, træning på land, man havde, og så på søen nogle robåde at tumle sig i.

Det var forresten netop ved roning, søspejderne første gang imponerede deres spejderkanmerater, da de i 1913 deltog i den første store danske spejderlejre - Kalølejren.

Om det var Torry Gredsteds Viborgspejderereller Høyers søspejdere, det havde pralet, fastslår legenden ikke med sikkerhed. Men det endte da med, at der skulle udkæmpes en dyst på 4-årsers hvalbåde.

Selvfølgelig havde Viborgspejderne roet en del på Viborg sø, men den rationelle ro-træning, som søspejderne havde været ude for, kunne de slet ikke klare, Skønt søspejderholdet knækkede den ene åre og måtte klare den sidste banehalvdelen med tre mænd, kom de ind som flot nr.1 ca. 30 meter foran de andre. Det skabte respekt.

mere om søspejderne i næste måned.

=====

V A N D P O S T E N er også Mor og Far's blad.

Lad også dine andre kanmerater, som ikke er spejdere, læse det